

Nr 50

Utlåtande i anledning av väckt motion om utfärdande av föreskrifter rörande löneavdrag för statstjänstemän vid tjänstledighet för fullgörande av uppdrag vid hovet och ordensväsendet.

(5:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Spångberg* väckt motion (II: 396) har hemställts, att riksdagen måtte besluta att hos regeringen anhålla om utfärdande av föreskrifter rörande löneavdrag för statstjänstemän vid tjänstledighet för fullgörande av uppdrag vid hovet och ordensväsendet.

Till stöd för förslaget i fråga anför motionären följande.

Efter beslut av regeringen i allmän beredning har civildepartementet i en den 26 november 1951 daterad promemoria angivit de normer, som sedan den 1 november 1951 skola gälla i fråga om löneavdrag för statstjänstemän vid tjänstledighet för fullgörande av bisysslor såsom sekreterare, notarie eller kanslist hos riksdagen. Löneavdrag skall enligt dessa bestämmelser ske med hänsynstagande till omfattningen av erforderlig tjänstledighet med 10—30 procent av lönen under den tid uppdraget varar.

Enligt uppgifter i tidningarna har det förekommit, att statstjänstemän med uppdrag såsom kammarjunkare eller kammarherre vid hovet i ej oväsentlig omfattning varit frånvarande från den statliga tjänsten utan att därvid behöva vidkännas löneavdrag eller uttaga semester. Här ifrågavarande uppdrag äro enligt R. Malmgrens kommentar till § 48 i regeringsformen ej av offentligrättslig utan privat karaktär. Tjänstgöringen fullgöres bl. a. vid mottagningar för utländska diplomater, då 15—20 kammarjunkare och kammarherrar ha den synnerligen enkla uppgiften sig ålagd att bilda häck i korridorer och trappor. Vid en enkel mottagning tages större delen av den dagliga tjänstetiden i anspråk men vid två eller flera mottagningar samma dag kan frånvaron från den statliga tjänsten omfatta hela dagen. Även vid andra tillfällen har en mycket betydande del av den statliga tjänstetiden tagits i anspråk för fullgörande av dylika privatuppdrag vid hovet och ordensväsendet. Självfallet borde statstjänstemän med här ifrågavarande uppdrag i likhet med statstjänstemän med uppdrag hos riksdagen ha att vidkännas löneavdrag vid frånvaro från den statliga tjänsten. Ersättningsformen för uppdragen — i ena fallet arvode, i andra fallet ordensutmärkelser och rangberättigande titlar samt i vissa fall avlönade uppdrag vid ordensväsendet — torde härvidlag sakna betydelse.

Utskottet får i anledning av det i förevarande motion framställda yrkandet erinra om att föreskrifter rörande löneavdrag för statstjänstemän vid tjänstledighet av olika slag finns meddelade i statens allmänna avlöningsreglemente. Om härvid tjänstledighet eller annat förhållande, som skall

medföra löneavdrag, föreligger under allenast del av dag, skall tillämpas det avdragsbelopp som belöper på denna del av dagen. Då ifrågavarande föreskrifter i avlöningsreglementet får förutsättas äga tillämpning jämväl i den mån tjänstledighet för viss tjänsteman finnes erforderlig för fullgörande av uppdrag av i motionen avsett slag, är det enligt utskottets mening inte påkallat att ifrågasätta någon särbestämmelse av den innebörd motionären påyrkat. Utskottet finner sig därför inte böra tillstyrka motionsyrkandet. Utskottet anser emellertid angeläget att tillägga, att i den mån tjänstledighet eller semester icke utnyttjas för möjliggörande av i motionen avsedd tjänstgöring utan erforderlig ledighet undantagsvis anses kunna ordnas mera under hand, det bör regelmässigt förutsättas att frånvarotiden inarbetas.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II: 396 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 11 mars 1955

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 51